

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

એસ. સુબ્બુલક્ષ્મી

વિરુદ્ધ

કુમારસ્વામી અને અન્ય

(ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧૭૩૭ ઓફ ૨૦૦૭)

જુલાઈ ૦૬, ૨૦૧૭

[એન. વી. રમણા અને પ્રફુલ્લા સી. પંત, ન્યાયમૂર્તિશ્રીઓ]

પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ કલમ ૩૪, ૩૦૨ અને ૫૦૬(II) – આરોપીઓ તેમજ પીડિત પક્ષો નજીકના સંબંધીઓ છે – પક્ષકારો વચ્ચે જમીન વિવાદના કારણે અપીલકર્તાના પતિનું મૃત્યુ થયું – ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા કલમ ૩૪, ૩૦૨ અને ૫૦૬(II) હેઠળ આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા અને તે મુજબ સજા

ફટકારવામાં આવી – હાઈકોર્ટ દ્વારા દોષિત ઠેરવવાનો આદેશ રદ કરવામાં આવ્યો – તેની સામે હસ્તક્ષેપ – ઠરાવ્યું: જરૂર નથી – કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં ન્યાયિક તપાસ લાગુ કરતા, પ્રોસિક્યુશનની વાર્તા વિશ્વાસપાત્ર નથી – પ્રોસિક્યુશન આરોપીઓના ગુનાને વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યું છે – રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી ભારે શંકા દર્શાવે છે અને રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા પુરાવા વિરોધાભાસથી ભરેલા છે – આવા પુરાવાઓના આધારે, આરોપીઓ પર જવાબદારી નક્કી કરવી સુરક્ષિત નથી – તપાસ એજન્સીએ કાયદા હેઠળ સ્વીકાર્ય સંભવિત પુરાવાઓ સાથે આરોપીઓના ગુનાને સાબિત કરવાની તેની સર્વોચ્ચ ફરજની અવગણના કરી, તેના બદલે, બે ઘટનાઓ બનાવવામાં અને સંજોગો સાથે તેને સાબિત કરવામાં સમય અને મન લગાડ્યું – આમ, હાઈકોર્ટ પાસે આરોપીઓ વિરુદ્ધ દોષિત ઠેરવવાના અને સજાના આદેશને રદ કરવા માટે અનિવાર્ય અને નોંધપાત્ર કારણો હતા – પુરાવા.

સાધુ શરણ સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ ઉત્તર પ્રદેશ અને અન્ય (૨૦૧૬) ૪ એસસીસી ૩૫૭: [૨૦૧૬] ૧ એસસીઆર ૮૧૩; હરે કૃષ્ણ સિંહ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર (૧૯૮૮) ૨ એસસીસી ૮૫: [૧૯૮૮] ૩ એસસીઆર ૧; અપ્પાભાઈ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત (૧૯૮૮) સપ્લ. એસસીસી ૨૪૧; સ્ટેટ ઓફ આંધ્ર પ્રદેશ વિ. પુનાતી રામુલુ અને અન્ય એઆઈઆર ૧૯૯૩ એસસી ૨૬૪૪: [૧૯૯૪] ૧ સપ્લ. એસસીસી ૫૯૦; આશિષ બથમ

વિ. સ્ટેટ ઓફ એમ.પી. (૨૦૦૨) ૭ એસસીસી ૩૧૭: [૨૦૦૨] ૨ સપ્લ.
એસસીઆર ૧૪૬; જોગિન્દર સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ હરિયાણા (૨૦૧૪) ૧૧
એસસીસી ૩૩૫ – સંદર્ભ લીધેલ.

ક્રિમિનલ અપીલેટ જ્યુરિસ્ટિક્શન: ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧૭૩૭ ઓફ
૨૦૦૭.

મદ્રાસ હાઈકોર્ટ ઓફ જ્યુડિકેચરના ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૬૧૮ ઓફ ૧૯૯૭
માં ૨૨.૦૩.૨૦૦૫ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

જયંત મુથ રાજ, કુમારી માલવિકા જે., સી. કે. શશી, એડવોકેટ અપીલકર્તા
માટે.

એમ. કર્પગા વિનાયગમ, વરિષ્ઠ એડવોકેટ, આર. નેદુમારાન, એસ. સૈયદ
મહબૂબ, એમ. યોગેશ કન્ના, કુમારી નિત્યા, કુમારી મહા લક્ષ્મી, પાર્થ સારથી,
એડવોકેટ પ્રતિવાદી માટે.

કોર્ટનો ચુકાદો એન. વી. રમણા, જે. દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

૧. મદ્રાસ હાઈકોર્ટ ઓફ જ્યુડિકેચર દ્વારા ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૬૧૯ ઓફ ૧૯૯૭ માં ૨૨ મી માર્ચ, ૨૦૦૫ ના રોજ પસાર કરવામાં આવેલા ચુકાદાથી વ્યથિત થઈને, અપીલકર્તા (ફરિયાદી) એ આ અપીલ દાખલ કરી છે. અહીં વાદગ્રસ્તચુકાદા દ્વારા, હાઈકોર્ટે ભારતીય દંડ સંહિતા, ૧૮૬૦ (આઈપીસી) ની કલમ ૩૪, ૩૦૨ અને ૫૦૬(II) હેઠળના ગુનાઓ માટે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ દોષિત ઠેરવવાનો આદેશ રદ કર્યો છે અને આરોપીઓને નિર્દોષ જાહેર કર્યા છે.

૨. આ અપીલ તરફ દોરી જતી ટૂંકી હકીકતો જે પ્રોસિક્યુશન કેસમાંથી સમજાય છે તે એ છે કે પીડિત અને આરોપી જૂથોના સભ્યો એકબીજાના નજીકના સંબંધી છે. એસ. સુબ્બુલક્ષ્મી જે અપીલકર્તા/ફરિયાદી છે તે મૃતક સુબ્રમણીની પત્ની છે. પ્રતિવાદી નંબર ૧ (આરોપી-૧) અને પ્રતિવાદી નંબર ૩ (આરોપી૩) પતિ-પત્ની છે. પ્રતિવાદી નંબર ૨ (આરોપી-૨) એ પ્રતિવાદી નંબર ૧ (આરોપી-૧) નો પિતરાઈ ભાઈ છે, પ્રતિવાદી નંબર ૩ (આરોપી-૩) એ મૃતક સુબ્રમણીની બહેન છે. ગોવિંદસ્વામી (બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨) એ આરોપી-૧ ના પિતા છે. અપીલકર્તાના મૃતક સાથેના લગ્ન સમયે મૃતકના પિતાને ૪૦,૦૦૦/- રૂપિયા આપવામાં આવ્યા હતા અને તે રકમ અપીલકર્તા અને મૃતકના નામ પર બેંકમાં જમા કરવામાં આવી હતી. મૃતકના પિતા ઈચ્છતા હતા કે તેમનો પુત્ર (મૃતક) અને પુત્રવધૂ (અપીલકર્તા) તેમના જમાઈ

(આરોપી-૧) અને તેમના પિતા (બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨) ના નામે કેટલીક ખેતીની જમીન ખરીદવા માટે ૪૦,૦૦૦/- રૂપિયાની રકમ ઉછીના આપે. એવું જણાય છે કે મૃતક અને તેમના પિતા વચ્ચે મૌખિક કરાર હતો કે ૪૦,૦૦૦/- રૂપિયાના બદલામાં, મૃતકના પિતા તેમના પુત્રને ત્રણ એકર જમીન ટ્રાન્સફર કરશે. થોડા સમય પછી, મૃતકના પિતાએ તેમના પુત્રને વચન આપેલ ત્રણ એકર જમીન ટ્રાન્સફર કરવાને બદલે, તે જમીન આરોપી-૧ ના પિતાને લીઝ પર આપી દીધી, જેના કારણે મૃતક અને તેમના બનેલી (આરોપી-૧) વચ્ચે સંબંધો વણસ્યા જે ત્યારે વધુ વણસ્યા જ્યારે મૃતકે આરોપી-૧ ના પિતાને લીઝ પર આપેલી જમીનમાં ડાંગરની ખેતી શરૂ કરી. આમ, એવું જણાય છે કે આ જમીનના ટુકડાને લઈને પક્ષકારો વચ્ચે વિવાદ હતો.

૩. ૧૫ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૪ ના રોજ સાંજ ના સમયે, અપીલકર્તા જ્યારે તેણીના ખેતરમાં ઘાસ કાપી રહી હતી ત્યારે તેણે નજીકના ખેતરમાં કામ કરતા પ્રતિવાદીઓને (આરોપી-૧ થી આરોપી-૩) જોયા, જેમણે એકબીજાને એવું કહીને હંગામો મચાવ્યો કે તેઓ અપીલકર્તાના પતિ સુબ્રમણી (મૃતક) ને છોડવાના નથી કારણ કે તેણે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ (આરોપી-૧ ના પિતા) ને માર માર્યો હતો. ત્યારબાદ તરત જ, પ્રતિવાદી નંબર ૧ (આરોપી-૧) એ નાળિયેરની છાલ દૂર કરવા માટે વપરાતી લોખંડની લાકડી લઈને આરોપી-૨ અને આરોપી-૩ સાથે ખેતર છોડી દીધું. તેમની આક્રમકતાથી ચિંતિત,

અપીલકર્તા/ફરિયાદી તેમની પાછળ ગયા, રસ્તામાં તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીર અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૩ ને મળી અને તે બધા (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧, ૨ અને ૩) આરોપી પક્ષની પાછળ ગયા, અને ઘટનાસ્થળે તેમણે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને રસ્તા પર બેઠેલા અને અપીલકર્તાના પતિને (મૃતક) નજીકના કોઈ સ્થળે ઉભેલા જોયા. મૃતકને જોઈને, આરોપી-૧ તેની તરફ દોડ્યો અને લોખંડની લાકડી વડે તેના માથા પર એક ફટકો માર્યો અને ગાલ પર છરી મારી. આરોપી-૨ અને આરોપી-૩ એ પણ કેટલીક લાકડીઓ ઉપાડી અને સતત મૃતકના પગ અને હાથ પર હુમલો કર્યો. મૃતકને લોખંડની લાકડી અને લાકડીઓ વડે માર માર્યા પછી, બધા આરોપીઓએ તેમના શસ્ત્રો ફેંકી દીધા અને ગુનાનું સ્થળ છોડી દીધું. તે પછી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧ એ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીર ની મદદથી, તેના પતિને ટેક્સીમાં સરકારી હોસ્પિટલ, ઇરોડ લઈ ગયા જ્યાં ડૉક્ટરે (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧૦) તેને મૃત જાહેર કર્યા, અને પોલીસને જાણ કરી. ચેન્નીમલાઈ પોલીસ સ્ટેશનના સબ-ઇન્સ્પેક્ટરે (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૯) હોસ્પિટલની મુલાકાત લીધી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧ નું નિવેદન (આંક-પી-૧) નોંધ્યું અને તેને કાઈમ નંબર ૩૯૮/૯૪ તરીકે નોંધ્યું. દરમિયાન, એક પોનુસામી (તપાસ ન થઈ) એ આરોપી-૧ ના પિતા (બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨) ને ઇરોડની તે જ સરકારી હોસ્પિટલમાં દાખલ કરાવ્યા. જે ડૉક્ટરે મૃતકની તપાસ કરી હતી તે જ ડૉક્ટરે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ની પણ તપાસ કરી હતી. બાદમાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૯ એ બચાવપક્ષના

સાક્ષી ૨ નું નિવેદન નોંધ્યું અને મૃતક વિરુદ્ધ કાઠમ નંબર ૩૯૯/૯૪ નોંધ્યો અને બંને કેસમાં તપાસ હાથ ધરી. બીજા દિવસે તપાસ કરવામાં આવી અને મૃતકનો મૃતદેહ પોસ્ટમોર્ટમ માટે મોકલવામાં આવ્યો. તપાસ અધિકારીએ લોહીવાળી લોખંડની લાકડી, લાકડીઓ, લોહીવાળી અને સામાન્ય માટી જપ્ત કરી અને ડોક્ટરોના નિવેદનો નોંધ્યા. આરોપીઓની ૧૭ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૯૪ ના રોજ બસ-સ્ટેન્ડ પરથી ધરપકડ કરવામાં આવી હતી, આરોપી-૨ એ પહેરેલી લોહીવાળી ધોતી અને શર્ટ જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા. તમામ ભૌતિક વસ્તુઓ રાસાયણિક વિશ્લેષણ માટે મોકલવામાં આવી હતી. કાઠમ નંબર ૩૯૯/૯૪ માં તપાસ લગભગ ત્રણ મહિના સુધી ચાલુ રહી અને અંતે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ ઇન્સ્પેક્ટર ઓફ પોલીસ દ્વારા કાર્યવાહી બંધ કરવામાં આવી કારણ કે તે કેસમાં આરોપીનું ૧૫-૦૯-૧૯૯૪ ના રોજ મૃત્યુ થઈ ચૂક્યું હતું.

૪. ટ્રાયલ દરમિયાન, આરોપીઓના ગુનાને સાબિત કરવા માટે પ્રોસિક્યુશન વતી અગિયાર સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી હતી અને બચાવ પક્ષ માટે બે સાક્ષીઓની તપાસ કરવામાં આવી હતી. મૌખિક અને દસ્તાવેજી બંને પુરાવાઓની પ્રશંસા કર્યા પછી, પ્રિન્સિપલ સેશન્સ જજે એવા નિષ્કર્ષ પર આવ્યા કે પ્રોસિક્યુશને આરોપીઓના ગુનાને તમામ વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં સફળતા મેળવી છે અને આરોપીઓને દોષિત ઠેરવ્યા છે. તે મુજબ, પ્રથમ આરોપીને કલમ ૩૦૨ આઈપીસી હેઠળના ગુના માટે આજીવન

કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. બીજા અને ત્રીજા આરોપીને કલમ ૩૪ સાથે વાંચેલી કલમ ૩૦૨ આઈપીસી હેઠળના ગુનાઓ માટે આજીવન કેદની સજા ફટકારવામાં આવી હતી. ત્રણેય આરોપીઓને કલમ ૫૦૬(II) આઈપીસી હેઠળના ગુના માટે ત્રણ વર્ષની સખત કેદની સજા પણ ફટકારવામાં આવી હતી. જોકે, તમામ સજાઓ એકસાથે ભોગવવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.

૫. ત્રણેય આરોપીઓએ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લાદવામાં આવેલા દોષિત ઠેરવવાના આદેશને પ્રશ્ન કરતા હાઈકોર્ટમાં અભિગમ અપનાવ્યો. પ્રોસિક્યુશનના કેસથી સંતુષ્ટ ન થતા, હાઈકોર્ટે ત્રણેય આરોપીઓને તેમના પર લગાવવામાં આવેલા તમામ આરોપોમાંથી મુક્ત કર્યા. તેથી, નિર્દોષ જાહેર કરવાના આદેશથી અસંતુષ્ટ હોવાથી, મૃતકની પત્ની/ફરિયાદી હાઈકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદાને પડકારીને આ અપીલમાં અમારી સમક્ષ છે.

૬. અપીલકર્તા/ફરિયાદી તરફથી હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે દલીલ કરી હતી કે હાઈકોર્ટે આઈ પિટનેસની અટૂટ જુબાનીને ધ્યાનમાં ન લઈને ગંભીર ભૂલ કરી છે જે સંક્ષિપ્ત, સુસંગત, વિશ્વસનીય, પુષ્ટિ કરનાર છે અને આરોપીઓના ગુનાને તમામ વાજબી શંકાથી પર સ્થાપિત કરે છે. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે દલીલ કરી હતી કે ઘટનાનું સ્થળ, વપરાયેલા હથિયારોની રિકવરી, કેમિકલ એનાલિસ્ટનો રિપોર્ટ સ્પષ્ટપણે પ્રોસિક્યુશનનો કેસ સ્થાપિત કરે છે અને

હાઈકોર્ટે આ ભૌતિક તથ્યોમાં તપાસ કરવાનું સંપૂર્ણપણે અવગણ્યું હતું.

૭. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે તેમની દલીલને આગળ ધપાવતા જણાવ્યું હતું કે બચાવપક્ષના સાક્ષી ર પરની ઈજાઓ પ્રોસિક્યુશન દ્વારા સ્પષ્ટપણે સમજાવવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીર નું નિવેદન અને બચાવપક્ષના સાક્ષી ર નો એક્સિડન્ટ ઇન્ફોર્મેશન રિપોર્ટ પ્રોસિક્યુશનના કેસને સમર્થન આપે છે અને તે ડોક્ટરના પુરાવા દ્વારા યોગ્ય રીતે પુષ્ટિ પામે છે. પરિષ્ઠ વકીલના મતે, ઘટનાના સમયને લઈને કરવામાં આવેલ ફેરફાર પ્રોસિક્યુશનના કેસને અસર કરતું નથી અને તે આરોપીઓને નિર્દોષ જાહેર કરવાનું કારણ બની શકે નહીં.

૮. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે એવી રજૂઆત સાથે તેમની દલીલોનો સારાંશ આપ્યો કે હાઈકોર્ટનો ચુકાદો વિકૃત અને અસંગત છે કારણ કે તેણે સ્વતંત્ર સાક્ષીના અતૂટ પુરાવાઓને ધ્યાનમાં લીધા નથી અને આરોપીઓને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં હાઈકોર્ટે લીધેલ દ્રષ્ટિકોણ, આઈ વિટનેસ, ઓબ્ઝર્વેશન મહાઝાર, સ્કેચ, ભૌતિક વસ્તુઓ પર લોહીના ડાઘ અને ગુનો કરવા માટે આરોપીઓ દ્વારા વપરાયેલા શસ્ત્રોના સંદર્ભમાં ફોરેન્સિક રિપોર્ટ્સના સ્વરૂપમાં જબરજસ્ત પુરાવાઓની હાજરીમાં કાયદામાં અસમર્થ છે.

૯. તેમની દલીલના સમર્થનમાં, વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે સાધુ શરણ સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ ઉત્તર પ્રદેશ અને અન્ય (૨૦૧૬) ૪ એસસીસી ૩૫૭, હરે કૃષ્ણ સિંહ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ બિહાર (૧૯૮૮) ૨ એસસીસી ૮૫ અને અપ્પાભાઈ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ ગુજરાત (૧૯૮૮) સપ્લ. એસસીસી ૨૪૧ માં આ કોર્ટના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો.

૧૦. આરોપીઓ/પ્રતિવાદીઓ તરફથી હાજર રહેલા શ્રી કર્પગા વિનાયગમ, પરિષ્ઠ વકીલે, વાદગ્રસ્તચુકાદાને સમર્થન આપ્યું હતું. આરોપીઓ માટેના વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે બે એફઆઈઆર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીદ્વારા બનાવવામાં આવી છે અને સમગ્ર તપાસ આરોપીઓ વિરુદ્ધ કથિત ગુનાને સાબિત કરવા માટે પક્ષપાતી રીતે કરવામાં આવી છે. પોલીસે ઘટનાની મૂળ લાક્ષણિકતાઓ બદલી નાખી અને એવી રીતે રજૂ કરી કે જાણે બે અલગ-અલગ ઘટનાઓ બની હોય; એક સાંજે ૪.૦૦ વાગ્યે અને બીજી સાંજે ૫.૦૦ વાગ્યે. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલના મતે, ફક્ત એક જ ઘટના છે અને તે સાંજે ૪.૦૦ વાગ્યે બની હતી.

૧૧. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ દ્વારા એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે વાસ્તવમાં તે મૃતક જ હતા જેમણે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ પર હિંસા ભડકાવી હતી અને તેને ખરાબ રીતે ઈજા પહોંચાડી હતી. બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ એ ક્યારેય

પોલીસને ફરિયાદ આપી ન હતી પરંતુ તે પોલીસ દ્વારા બનાવેલી એક રચના છે જે આરોપીઓને સ્વ-બચાવની દલીલ લેતા અટકાવે છે.

૧૨. તે જોરશોરથી દલીલ કરવામાં આવી છે કે જ્યારે સુબ્રમણીને ૧૫.૦૯.૧૯૯૪ ના રોજ હોસ્પિટલમાં મૃત જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા, ત્યારે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ પાસેથી રાત્રે ૧૦.૦૦ વાગ્યે મળેલી ફરિયાદ પોલીસ દ્વારા રાત્રે ૨.૦૦ વાગ્યે કેવી રીતે નોંધવામાં આવી હતી અને પોલીસે તપાસને ૨૮.૧૨.૧૯૯૪ સુધી લંબાવી અને સુપરફિશિયલ તપાસ કરી.

૧૩. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે સ્ટેટ ઓફ આંધ્ર પ્રદેશ વિ. પુનાતી રામુલુ અને અન્ય એઆઈઆર ૧૯૯૩ એસસી ૨૬૪૪, અને આશિષ બથમ વિ. સ્ટેટ ઓફ એમ.પી. (૨૦૦૨) ૭ એસસીસી ૩૧૭ પર આધાર રાખ્યો હતો.

૧૪. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલે પ્રોસિક્યુશન કેસની ખામીઓ તરફ ધ્યાન દોર્યું કે અકસ્માત રજિસ્ટરમાં મૃતકને કોણ લાવ્યું અને ઘટનાનો સમય શું છે તેની વિગતોનો ઉલ્લેખ નથી. પરંતુ, આનાથી વિપરીત, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ સંબંધિત અકસ્માત રજિસ્ટરમાં, ખાસ ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો કે પોનુસામી તેમને હોસ્પિટલ લાવ્યા હતા અને ઘટના સાંજે ૪.૦૦ વાગ્યે બની હતી. બીજું,

પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ મુજબ, મૃતકને માથાના ભાગે ૬ ગંભીર રક્તસ્ત્રાવની ઈજાઓ થઈ હતી અને અપીલકર્તા/ફરિયાદી મુજબ, તે આરોપીને હોસ્પિટલ લઈ આવી હતી અને તેણે તેનું માથું તેના ખોળામાં રાખ્યું હતું. તેની સાડી લોહીથી ખરડાયેલી હતી તે દર્શાવવા માટે કોઈ સામગ્રી નથી કે તેની કોઈ જમી પાછા થઈ નથી. તેથી, તે એક બનાવટી વાર્તા છે.

૧૫. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે એવી રજૂઆત સાથે તેમની દલીલનો સારાંશ આપ્યો કે પોલીસે લાંબા સમયથી વણસેલા સંબંધોને કારણે આરોપી-૧ થી આરોપી-૩ ને ફસાવીને માત્ર અપીલકર્તાને મદદ કરવા માટે દૂષિત તપાસ કરી છે. બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ નું નિવેદન પોલીસ દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું હતું અને તે સ્વીકાર્ય છે કે તે ગંભીર રીતે ઘાયલ હતો અને પોલીસે તેનું નિવેદન નોંધતા પહેલા ડૉક્ટર પાસેથી કોઈ પ્રમાણપત્ર મેળવ્યું ન હતું જે દર્શાવે છે કે કોઈ કાયદેસરની પૂછપરછ થઈ નથી. પોલીસે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ નો અંગૂઠાનો નિશાન એવા આધારે મેળવ્યો કે તેને ઈજાઓ થઈ હતી જે ખોટું સાબિત થયું કારણ કે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ નો ડાબો હાથ તૂટી ગયો હતો. તેમના મતે, સમગ્ર પ્રોસિક્યુશન વાર્તાનો હેતુ માત્ર આરોપી વ્યક્તિઓને ખોટા કેસમાં ફસાવવાનો છે, જેને હાઈકોર્ટે યોગ્ય રીતે અવિશ્વાસ કર્યો છે અને આ કોર્ટ માટે હસ્તક્ષેપ કરવાનું કોઈ કારણ નથી. વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલે જોગિન્દર સિંહ વિ. સ્ટેટ ઓફ હરિયાણા (૨૦૧૪) ૧૧ એસસીસી ૩૩૫ માં આ કોર્ટના નિર્ણય પર

આધાર રાખ્યો હતો.

૧૬. અમે બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને વિગતવાર સાંભળ્યા છે અને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સામગ્રીની વિગતવાર તપાસ કરી છે. આવા કેસમાં જ્યાં બચાવ પક્ષની દલીલ એવી છે કે પ્રોસિક્યુશને વાસ્તવિક ઘટના છુપાવી છે અને ચેડાં કરેલા અને દબાવેલા દસ્તાવેજો (આંક પી૧૦ અને આંક પી૧૪) સાથે બે અલગ-અલગ ઘટનાઓ બનાવી છે, ત્યારે નીચેની અદાલતો માટે એ સુનિશ્ચિત કરવું ફરજિયાત હતું કે શું પ્રોસિક્યુશન સાચું વર્ઝન લઈને આવ્યું છે કે માત્ર આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવાની તેની યોજનાને અનુરૂપ સુપરફિશિયલ અને તૈયાર કરેલો કેસ રજૂ કર્યો છે. હવે, જે સરળ પ્રશ્ન આપણા ધ્યાનમાં આવે છે તે એ છે કે – શું હાઈકોર્ટ પ્રોસિક્યુશનની વાર્તા પર અવિશ્વાસ કરવામાં અને ન્યાયના ગંભીર ગેરકાર્યને ટાળવા માટે આરોપીઓ/પ્રતિવાદીઓને નિર્દોષ જાહેર કરવામાં સાચી હતી.

૧૭. આપણી સમક્ષ મૂકવામાં આવેલી સામગ્રી પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે આરોપીઓ તેમજ પીડિત પક્ષો નજીકના સંબંધીઓ છે અને તેઓ જમીન વિવાદ પર વિરોધી હતા જેણે તેમની વચ્ચે વણસેલા સંબંધો ઉભા કર્યા હતા જે દુર્ઘટના તરફ દોરી ગયા હતા. અમે અપીલકર્તાની ફરિયાદ (આંક પી૧) અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીદ્વારા નોંધાયેલ બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ના નિવેદન

(આંક પી૧૪) ને ખૂબ જ ચોકસાઈથી તપાસી છે. રેકૉર્ડ પર છે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૯ એ તેમની તપાસમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે ઘટનાના દિવસે સાંજે ૭.૩૦ વાગ્યે, ઇરોડ સરકારી હોસ્પિટલ આઉટપોસ્ટ પોલીસ સ્ટેશનના હેડ કોન્સ્ટેબલે તેમને ફોન પર જાણ કરી હતી કે અથડામણમાં સામેલ સુબ્રમણી (મૃતક) નું હોસ્પિટલમાં મૃત્યુ થયું છે અને બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને ઈજાઓ સાથે દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. તે પછી, તેમણે હોસ્પિટલની મુલાકાત લીધી, રાત્રે ૮.૪૫ વાગ્યે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧ પાસેથી ફરિયાદ (આંક પી૧) મેળવી અને તેને ૧૨.૩૦ વાગ્યે (આંક પી૯) નોંધણી કરી. તેમણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેમણે હોસ્પિટલમાં રાત્રે ૧૦ વાગ્યે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ પાસેથી ફરિયાદ (આંક પી૧૪) મેળવી હતી અને ૧૬.૯.૧૯૯૪ ના રોજ રાત્રે ૨.૦૦ વાગ્યે (આંક પી૧૦) નોંધણી કરી હતી. જોકે, તે થોડું રહસ્યમય છે કે જોકે તેમણે રાત્રે ૮.૪૫ વાગ્યે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧ પાસેથી ફરિયાદ મેળવી હતી, તેમ છતાં તેમણે ૧૨.૩૦ વાગ્યે સુધી તેની નોંધણી કરી ન હતી, આની જેમ જ, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ પાસેથી રાત્રે ૧૦ વાગ્યે મળેલી ફરિયાદ, ૨.૦૦ વાગ્યે સુધી નોંધવામાં આવી ન હતી અને વિલંબ માટે કોઈ ખુલાસો આપવામાં આવ્યો નથી. બીજી બાજુ, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ એ નિશ્ચિત નિવેદન આપ્યું હતું કે આંક પી૧૪ ફરિયાદ ક્યારેય પોલીસને આપવામાં આવી ન હતી અને પોલીસે તેનો સંપર્ક જ કર્યો ન હતો.

૧૮. પ્રોસિક્યુશનનો કેસ છે કે કાઠમ નંબર ૩૯૯/૯૪ બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ની ફરિયાદ (આંક પી૧૪) ના આધારે નોંધવામાં આવ્યો હતો અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧૧ એ કેસની તપાસ કરી હતી. કબૂલાત મુજબ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૯ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧૧ બંને એ હકીકતથી વાકેફ છે કે કાઠમ નંબર ૩૯૯/૯૪ માં આરોપીનું ૧૫-૦૯-૧૯૯૪ ના રોજ મૃત્યુ થઈ ચૂક્યું છે. રેકૉર્ડ દર્શાવે છે કે પ્રોસિક્યુશને મૃત વ્યક્તિ સામે ૨૮-૧૨-૧૯૯૪ સુધી તપાસ ચાલુ રાખી અને અંતે તે જ આધારે કાર્યવાહી બંધ કરી દીધી કે આરોપીનું ૧૫-૦૯-૧૯૯૪ ના રોજ મૃત્યુ થઈ ગયું છે. જોકે તપાસ ત્રણ મહિના સુધી ચાલી, પ્રોસિક્યુશન સાક્ષીઓના નિવેદનો, જો તપાસ કરવામાં આવી હોય, અથવા જમ કરાયેલી કોઈ ગુનાહિત સામગ્રી રેકૉર્ડ પર લાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યું છે.

૧૯. પ્રોસિક્યુશન તરફથી આંક પી૧ અને આંક પી૯ પર કરવામાં આવેલા ઇન્ટરપોલેશન વિશે સંતોષકારક ખુલાસો પાડા નથી, જેમાં ઘટનાનો સમય જ વાગ્યાથી બદલીને ૫ વાગ્યા કરવામાં આવ્યો છે. નિઃશંકપણે, આ ખામી કેસના મૂળમાં જાય છે કારણ કે ફર્સ્ટ ઇન્ફોર્મેશન રિપોર્ટના મુદ્દિત સંસ્કરણમાં ઇન્ટરપોલેશન તપાસ એજન્સીની વિશ્વસનીયતા પર ભારે શંકા પેદા કરે છે અને એવા નિષ્કર્ષ પર દોરી જાય છે કે તપાસ અધિકારી દ્વારા ગેરવર્તણૂક કરવામાં આવી છે. આ તબક્કે, આરોપીઓના વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલની દલીલને વેગ

મળે છે કે તપાસ એજન્સીએ જાણીજોઈને એફઆઈઆરમાં સમય બદલીને છેડછાડ કરી છે જેથી એવો ખોટો પ્રભાવ પડે કે અથડામણની બે ઘટનાઓ બની હોય.

૨૦. બીજી એક પરિસ્થિતિ જે પ્રોસિક્યુશન કેસ પર શંકા પેદા કરે છે તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૧ ના વિચિત્ર વર્તનને કારણે છે, જેઓ એ હકીકતથી વાકેફ હોવા છતાં કે ગંભીર શારીરિક ઈજાઓ ધરાવતા બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને તે જ હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા જ્યાં મૃતકને દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, તેમ છતાં, તેઓ તેમની ફરજ સામાન્ય અભ્યાસક્રમમાં જેટલી સ્વયંભૂ રીતે બજાવવી જોઈએ તે રીતે બજાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા. સરકારી હોસ્પિટલના ડોક્ટરે (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧૦) જણાવ્યું હતું કે ૧૫.૯.૧૯૯૪ ના રોજ સાંજે ૬.૦૫ વાગ્યે તેમણે પીડિત બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ની સારવાર કરી હતી અને તેના શરીર પર નીચેની ઈજાઓ (આંક ડી૨) નોંધી હતી:

૧. માથાની જમણી બાજુએ ૬ X ૨ સેમીની ક્ષા ઈજા હતી જે ખોપરીને ખુદ્દી કરતી હતી. તે ઘામાં લોહી વહી રહ્યું હતું.

૨. જમણી આંખના ભ્રમર પર ૨ X ૧/૨ X ૧/૨ સેમીની કાપવાની ઈજા હતી.

૩. જમણી જડબા પર ઉઝરડાની ઈજા જોવા મળી હતી. જડબાની હિલચાલ ઓછી હતી.

૪. માથાની જમણી બાજુએ ૮ X ૫ સેમીની ક્ષત ઈજા હતી. તે ઘામાં લોહી વહી રહ્યું હતું.

૫. માથાની જમણી બાજુએ ખોપરીને ખુદ્ધી કરતી ૫ X ૫ સેમીની ક્ષત ઈજા જોવા મળી હતી.

૬. માથાની ઉપરના ભાગે ખોપરીને ખુદ્ધી કરતી ૩ X ૧/૨ સેમીની કાપવાની ઈજા જોવા મળી હતી.

૭. માથાના પાછળના ભાગે ખોપરીને ખુદ્ધી કરતી ૪ X ૪ સેમીની ક્ષત ઈજા જોવા મળી હતી.

ડોક્ટરે (ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧૦) વધુમાં જણાવ્યું હતું કે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ની પાંસળી, માથા અને ડાબા પગનો એક્સ-રે પણ લેવામાં આવ્યો હતો અને તેના પગમાં ફ્રેક્ચરની શંકા હતી, તેથી તેને વધુ સારવાર માટે કોઈમ્બતુર સરકારી હોસ્પિટલ રેફર કરવામાં આવ્યો હતો.

૨૧. એવું લાગે છે કે પોલીસે ઘાયલ બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને કોઈમ્બતુરની સરકારી હોસ્પિટલમાં ખસેડવા માટે કોઈ રસ લીધો નથી. જો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૯ એ ખરેખર હોસ્પિટલમાં બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ની પૂછપરછ કરી હોત અને તેમનું નિવેદન (આંક પી૧૪) તૈયાર કર્યું હોત, તો તેમની ફરજ હતી કે તેઓ યોગ્ય કાળજી લે, હાજર રહેલા ડોક્ટરની સલાહ લે અને ડોક્ટર

(ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧૦) ની સલાહ પર ઘાયલને કોઈબ્બતુરની સરકારી હોસ્પિટલમાં પ્રમાણિકતાથી ખસેડે. જોકે, બચાવપક્ષના સાક્ષી ર તેનો ઇનકાર કરે છે અને કહે છે કે પોલીસ ક્યારેય તેમની પાસે આવી ન હતી અને આ પાસા પર પ્રોસિક્યુશન તરફથી કોઈ વ્યાજબી ખુલાસો નથી. તેના બદલે, આ સંદર્ભમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧૧ નું નિવેદન હેરાન કરનારું છે કે કારણ કે બચાવપક્ષના સાક્ષી ર દ્વારા આપવામાં આવેલી ફરિયાદમાં આરોપીનું મૃત્યુ થયું હતું, તેમણે ખાનગી હોસ્પિટલ અને ડૉક્ટરની વિગતો અંગે વધુ પૂછપરછ કરી ન હતી જ્યાંથી બચાવપક્ષના સાક્ષી ર એ સારવાર મેળવી હતી. ગમે તે હોય, ઘાયલ બચાવપક્ષના સાક્ષી ર એ પોતાની જાતને ૧૬.૯.૧૯૯૬ ના રોજ ઇરોડની એક ખાનગી હોસ્પિટલ, દેવી હોસ્પિટલમાં દાખલ કરી હતી જ્યાં ડૉ. એસ. નટરાજે (બચાવપક્ષના સાક્ષી I) બચાવપક્ષના સાક્ષી ર ના શરીર પર નીચેની ઈજાઓ (આંક ડી૧) શોધી હતી:

૧. માથાની ડાબી બાજુએ ૬ સેમી લંબાઈનો ટાંકા લેવાયેલ ઘા હતો.
૨. ડાબી આંખની બહારના ભાગે ૨ સેમી લંબાઈનો ટાંકા લેવાયેલ ઘા હતો.
૩. માથાની જમણી બાજુએ ૮ સેમી લંબાઈનો ટાંકા લેવાયેલ ઘા હતો.
૪. માથાના મધ્યમાં ૩ સેમી લંબાઈનો ટાંકા લેવાયેલ ઘા જોવા મળે છે.
૫. માથાના પાછળના ભાગે ૪ સેમી લંબાઈનો ટાંકા લેવાયેલ ઘા જોવા મળે છે.
૬. ડાબા હાથના નીચેના ભાગમાં સોજો હતો.

૭. ડાબા પગની આગળની બાજુએ ૮ સેમીનો ટાંકા લેવાયેલ ઘા હતો જેમાં સોજો હતો. હાડકાની હિલચાલ પણ હતી.

ડોક્ટરે (બચાવપક્ષના સાક્ષી I) વધુમાં જણાવ્યું હતું કે માથા, ડાબા હાથ અને ડાબા પગનો એક્સ-રે લેવામાં આવ્યો હતો અને અવલોકન પર તેમના ડાબા હાથના અલ્ના હાડકામાં ફ્રેક્ચર જોવા મળ્યું હતું અને ડાબા પગના બંને હાડકાંમાં પણ ફ્રેક્ચર જોવા મળ્યું હતું. તેમના મતે, ઉપર જણાવેલ ૧ થી ૫ ઈજાઓ સ્વભાવે સામાન્ય છે પરંતુ ઈજા નંબર ૬ અને ૭ ગંભીર સ્વરૂપની છે.

૨૨. બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ના શરીર પર જોવા મળેલી ઈજાઓના સ્વરૂપને ધ્યાનમાં લેતા, તે આપણા મનમાં પ્રોસિક્યુશન થિયરીની વિશ્વસનીયતા પર ગંભીર શંકા પેદા કરે છે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ મુજબ, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ એ ફરિયાદ (આંક પી૧૪) પર તેમનો ડાબો અંગૂઠાનો નિશાન લગાવ્યો હતો જે એફઆઈઆર (આંક પી૧૦) ના આધારે નોંધવામાં આવ્યો હતો, કારણ કે તે તેમના હાથ પરની ઈજાઓને કારણે સહી કરી શક્યા ન હતા. તદુપરાંત, આંક પી૧૦ અને આંક પી૧૪ નું બચાવપક્ષના સાક્ષી I ના પુરાવા અને ઘાના પ્રમાણપત્ર (આંક ડી૧) સાથે આકલન કરતા, તે એકદમ સ્પષ્ટ છે કે પ્રોસિક્યુશને ફરિયાદમાં અંગૂઠાનો નિશાન લેવાનું આપેલું કારણ પાયાવિહોણું છે કારણ કે ફ્રેક્ચર માત્ર બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ના ડાબા હાથ પર જોવા મળ્યું હતું અને તેમના જમણા હાથ પર કોઈ ઈજા ન હતી જેનાથી તેઓ એક સાક્ષર

વ્યક્તિ હોવાથી સહી કરી શક્યા હોત. આ સંદર્ભમાં, પ્રોસિક્યુશન તરફથી કોઈ વ્યાજબી ખુલાસાનો અભાવ પણ મહત્વ ધરે છે અને પરિણામે પ્રોસિક્યુશન દ્વારા રજૂ કરાયેલા કેસની સત્યતાને અસર કરે છે. આમાં ઉમેરતા, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને થયેલી ઈજાઓ અંગે અકસ્માત રજિસ્ટર (આંક પી૧૧) સાથે કોઈ પુષ્ટિકરણ પુરાવા નથી. આંક પી૧૪, અકસ્માત રજિસ્ટર (આંક પી૧૧), ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧૦ (ડોક્ટર), બચાવપક્ષના સાક્ષી ૧ (ડોક્ટર), ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૮ અને પોતે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ના નિવેદનોમાં બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને થયેલી ઈજાઓની ચોકસાઈ અંગે પણ વિરોધાભાસ છે. આમ, એકંદરે સંજોગોને ધ્યાનમાં લેતા, અમને લાગે છે કે તપાસ એજન્સીએ તેની ગંભીર ફરજની પૂર્તિ સુનિશ્ચિત કરવા માટે વધુ ખંતથી કામ કરવું જોઈતું હતું. પરંતુ રેકૉર્ડ મુખ્યત્વે દર્શાવે છે કે પ્રોસિક્યુશને ખૂબ જ કેઝ્યુઅલ અને કઠોર અભિગમ અપનાવ્યો છે.

૨૩. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૮ (આંક પી૧૪) ને બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિવેદનના પ્રકાશમાં, અમે પ્રોસિક્યુશન કેસમાં અન્ય એક સ્પષ્ટ ખામી જોઈ છે. પ્રોસિક્યુશન કેસ મુજબ, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨, જેમને તેમના શરીર પર માથાની ઈજાઓ સહિત ગંભીર ઈજાઓ થઈ છે, તેમણે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૮ (આંક પી૧૪) ને નીચેની શરતોમાં નિવેદન આપ્યું છે:

"મને લાગેલી ઈજાઓને કારણે, હું બેભાન થઈ ગયો હતો. મને મારી ઈજાઓની

સારવાર માટે ઇરોડ સરકારી હોસ્પિટલમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. ભાનમાં આવ્યા પછી અને તપાસ કરતા, મને જાણવા મળ્યું કે મારા પુત્ર કુમારસ્વામી, મારા સંબંધીના પુત્ર પલાનીસામી, મારી પુત્રવધૂ વસંતામણી, ત્રણેયે મારા અથડામણમાં ઈજાગ્રસ્ત થવાની માહિતી સાંભળીને જઈને મણી ઉર્ફે સુબ્રમણીને માર માર્યો જે તે જગ્યાએ ઉભો હતો જ્યાં તેણે મને માર્યો હતો, તેના માથા પર અને તેના બંને પગ પર ગંભીર ઈજાઓ પહોંચાડી હતી અને તે રસ્તામાં મૃત્યુ પામ્યો હતો જ્યારે તેને સારવાર માટે ઇરોડ હોસ્પિટલ લઈ જવામાં આવી રહ્યો હતો".

ફરિયાદના ઉપરોક્ત ભાગને વાંચ્યા પછી, અમને ખૂબ જ આશ્ચર્ય થાય છે કે કેવી રીતે એક વ્યક્તિ જે ગંભીર માથાની ઈજાઓને કારણે બેભાન થઈ ગઈ હતી તે પોલીસ અધિકારીને નિવેદન આપે છે જેમાં તેના પોતાના પરિવારના સભ્યોને જેમાં પુત્ર અને પુત્રવધૂનો સમાવેશ થાય છે તેમને ફસાવે છે. આ જુબાનીની અન્ય વિચલિત લાક્ષણિકતા એ છે કે આંક પી૧૪ મુજબ, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને માત્ર ડાબા પગ અને માથા પર ઈજાઓ થઈ હતી. પરંતુ પ્રોસિક્યુશનના વર્જન અને અકસ્માત રજિસ્ટર (આંક પી૧૧) મુજબ, તેને જડબા, મેન્ડિબલ્સ, ડાબા હાથ, છાતી વગેરે જેવા અન્ય વિવિધ ભાગો પર ઈજાઓ થઈ હતી. નિઃશંકપણે, જો બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ એ ખરેખર ફરિયાદ કરી હોત, તો અકસ્માત રજિસ્ટર (આંક પી૧૧) માં જણાવેલ ઈજાઓ આંક પી૧૪ માં જોવા મળી હોત. આ વિસંગતતાઓના સાવચેતીપૂર્વકના મૂલ્યાંકનથી આપણા મનમાં

શંકા વધુ મજબૂત થાય છે અને અમને આરોપીઓ/પ્રતિવાદીઓના વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલની દલીલમાં જોર જણાય છે કે આંક પી૧૪ એ પ્રોસિક્યુશન કેસને વધારવા માટે તપાસ એજન્સીની માત્ર એક અજાણ અને બિનજરૂરી રચના છે. આ બાબતના આ પાસાને કાળજીપૂર્વક ધ્યાનમાં લીધા પછી અને ઘટનાના શંકાસ્પદ સ્વભાવને કારણે, અમે પ્રોસિક્યુશન દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા કેસ સાથે સહમત થવામાં અસમર્થ છીએ.

૨૪. તે પ્રોસિક્યુશનનો કેસ પણ છે કે મૃતક દ્વારા બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ પર હુમલો કરવામાં આવ્યાના સમાચાર સાંભળીને, આરોપી નંબર ૧, ૨ અને ૩ ઘટનાસ્થળે દોડી ગયા અને બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને ગંભીર ઈજાઓ સાથે જોયો જ્યારે મૃતક ૮૦ ફૂટ દૂર ઉભેલો જોવા મળ્યો અને તેઓએ તરત જ તેના પર હુમલો કર્યો અને સ્થળ છોડી દીધું. ગંભીર રીતે ઘાયલ સંબંધીને છોડીને ઘટનાસ્થળેથી ભાગી જવામાં આરોપી વ્યક્તિઓના વર્તનને કારણે પ્રોસિક્યુશન કેસની અધિકૃતતા પર ગંભીર શંકા પેદા થાય છે. આ સંજોગોમાંથી ઉતરી આવતી મૂળભૂત અને પાયાની ધારણા એ છે કે જ્યારે ગંભીર રીતે ઘાયલ બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ઘટનાસ્થળે શારીરિક ઈજાઓ સાથે પીડાતો બેઠો હોય, ત્યારે સામાન્ય માનવીય વર્તનના ભાગરૂપે, આરોપી નંબર ૧ અને ૩, જે ઘાયલ બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ના પોતાના પુત્ર અને પુત્રવધૂ છે, તેઓ તેને પ્રાથમિક સારવાર આપવા અને તેની તાત્કાલિક સારવાર માટે યોગ્ય પગલાં લેવા માટે

તેની તરફ દોડ્યા હોત. પરંતુ, સામાન્ય માનવીય વર્તનથી વિપરીત, આરોપી, પ્રોસિક્યુશન મુજબ, મૃતક તરફ દોડ્યા જે બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને માર્યા પછી પણ એક કલાક સુધી ઘટનાસ્થળે હાજર હતો. જો પ્રોસિક્યુશનની વાર્તા પર વિશ્વાસ કરવામાં આવે, તો આરોપીએ મૃતક સાથે લડાઈમાં સામેલ થયા પછી, તેમના હથિયારો ઘટનાસ્થળે ફેંકી દીધા અને ગંભીર રીતે ઘાયલ બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને અવગણીને અને છોડીને ભાગી ગયા. સ્પષ્ટપણે, ઘટના ૧૫.૯.૧૯૯૪ ના રોજ બની હતી અને તમામ આરોપીઓની ૧૭.૯.૧૯૯૪ ના રોજ બસ-સ્ટેન્ડ પરથી ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. ધરપકડ પર, આરોપી-૨ એ પહેરેલા લોહીવાળા શર્ટ અને ધોતી જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા પરંતુ આરોપી-૧ અને આરોપી-૩ પાસેથી કોઈ રિકવરી કરવામાં આવી ન હતી. તે તદ્દન અવિશ્વસનીય છે કે આરોપી નંબર ૨ એ ૧૫.૯.૧૯૯૪ ના રોજ ઘટના બની ત્યારથી લઈને ૧૭.૯.૧૯૯૪ ના રોજ તેની ધરપકડ સુધી, તે જ લોહીવાળું શર્ટ અને ધોતી પહેરી હતી. જો એમ હોય, તો તે પણ અસંભવિત છે કે અન્ય આરોપીઓના કપડાં પર લોહીના ડાઘ ન હતા, ખાસ કરીને આરોપી-૧ ના, જેણે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ના પુરાવા મુજબ, આક્રમક રીતે ગુનામાં ભાગ લીધો હતો.

૨૫. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ (ફરિયાદી) ના પુરાવાઓનું વિશ્લેષણ કરતા, અમને કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં તેની જુબાનીની શક્યતા પર શંકા છે.

નિઃશંકપણે, પોસ્ટમોર્ટમ રિપોર્ટ (આંક પી૩) મુજબ, મૃતકને માથાના ભાગે છ ગંભીર અને લોહી વહેતી ઈજાઓ થઈ હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧ એ જણાવ્યું હતું કે તે તેના પતિને કારમાં ઘટનાસ્થળથી ઈરોડની સરકારી હોસ્પિટલ સુધી તેના ખોળામાં માથું રાખીને લઈ ગઈ હતી. અકસ્માત રજિસ્ટર (આંક પી૧૨) માં એવી કોઈ હકીકત સૂચવવામાં આવી નથી કે તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧ હતી જે મૃતકને હોસ્પિટલ લાવ્યા હતા. રેકૉર્ડ મુજબ, તેના કપડાં પર લોહીના ડાઘા હોવાનું નોંધાયું નથી, કે કોઈ જમી પણ કરવામાં આવી નથી. પરિસ્થિતિમાં તેનું વર્તન શંકા પેદા કરે છે કે જ્યારે તેનો પતિ ગંભીર ગંભીર ઈજાઓ સાથે જીવન માટે સંઘર્ષ કરી રહ્યો હતો, ત્યારે તેણીએ તેને પહેલા નજીકની હોસ્પિટલમાં લઈ જવો જોઈતો હતો અને નજીકના પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ કરવી જોઈતી હતી. પરંતુ, વિચિત્ર રીતે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી૧ ન તો ચેન્નીમલાઈ સરકારી હોસ્પિટલ ગઈ જે ઘટનાસ્થળની સૌથી નજીક છે અને ઈરોડ જવાના રસ્તામાં આવે છે, ન તો ચેન્નીમલાઈ પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદ નોંધાવી. તેનાથી વિપરીત, તેણીએ દૂરની સરકારી હોસ્પિટલ અને દૂરના પોલીસ સ્ટેશનની પસંદગી કરી. તેણીના પુરાવાની સાવચેતીપૂર્વકની તપાસ તેને અસંભવિત બનાવે છે અને એટલું કહેવું પૂરતું છે કે તેણી એક વિશ્વસનીય સાક્ષી નથી જેના પુરાવાને આધારે, આરોપીને દોષિત ઠેરવી શકાય.

૨૬. આમ, કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં આપણી નિષ્પક્ષ ન્યાયિક તપાસ

લાગુ કરતા, આપણને લાગે છે કે પ્રોસિક્યુશનની વાર્તા આરોપીઓના ગુનાને દર્શાવવા માટે વિશ્વાસપાત્ર નથી. રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી આપણા મનમાં ભારે શંકા પેદા કરે છે અને રેકૉર્ડ પર રજૂ કરાયેલા પુરાવા વિરોધાભાસથી ભરેલા છે અને આવા પુરાવાઓને આધારે, આરોપીઓ પર જવાબદારી નક્કી કરવી સુરક્ષિત નથી. અમને એવું લાગે છે કે તપાસ એજન્સીએ કાયદા હેઠળ સ્વીકાર્ય સંભવિત પુરાવાઓ સાથે આરોપીઓના ગુનાને સાબિત કરવાની તેની સર્વોચ્ચ ફરજની અવગણના કરી છે. તેના બદલે, તપાસ એજન્સીએ બે ઘટનાઓ બનાવવામાં અને સંજોગો સાથે તેને સાબિત કરવામાં સમય અને મન લગાડ્યું હોય તેમ લાગે છે. પ્રોસિક્યુશન આરોપીઓના ગુનાને વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવાની ફરજમાંથી મુક્ત થવામાં નિષ્ફળ રહ્યું છે.

૨૭. બચાવ પક્ષે પ્રોસિક્યુશન કેસમાં અન્ય કેટલીક વિસંગતતાઓ પણ ઉઠાવી છે, જેમ કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીર (કંદાસામી) ના નિવેદનની વિશ્વસનીયતા, બચાવપક્ષના સાક્ષી ૨ ને ડાબી ભમર, નીચલા જડબા, છાતી, મેડિડબલ વગેરે પર થયેલી ઈજાઓ અને પ્રોસિક્યુશન સાક્ષીઓના નિવેદનોમાં વિસંગતતા, પરંતુ અમને લાગે છે કે આ બાબતમાં વધુ તપાસ કરવાની કોઈ જરૂર નથી.

૨૮. અમારા વિચારણા મુજબ, હાઈકોર્ટ પાસે આરોપીઓ વિરુદ્ધ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા દોષિત ઠેરવવા અને સજાના આદેશને રદ કરવા માટે

અનિવાર્ય અને નોંધપાત્ર કારણો હતા અને તેની સામે કોઈ હસ્તક્ષેપ કરી શકાય નહીં. તેથી, અમે એવા વિચારના છીએ કે અપીલમાં કોઈ ગુણ નથી અને તે મુજબ ફગાવી દેવામાં આવે છે.

નિધિ જૈન

અપીલ ફગાવી દેવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.